

[Bernhard Baunsgaard]

greb. Det betyder næsten intet. Det er et kummerligt resultat, man har nået.

Vi stemmer mod alle andre forslag. Vi ønsker ikke at støtte disse forslag, når de ikke er led i en energipolitik. Vi vil ikke blande os i ændringsforslagene undtagen ændringsforslagene til det forslag, vi støtter, det kummerlige indgreb i fradragene, fordi det dog er et indgreb. Vi vil støtte samtlige ændringsforslag, men ønsker, at forslaget skal træde i kraft nu, og kan derfor ikke støtte fremskridtspartiets forslag om udskydelse til 1. januar.

Derefter er der et eneste ændringsforslag, vi vil støtte, og det er ændringsforslaget om, at man i forbindelse med afgiften på gas ikke skal straffe simpel uagtsomhed. Jeg gør opmærksom på, at den tidligere socialdemokratiske regering og den socialdemokratiske gruppe dengang lovede, at hver gang vi fik et afgiftsforslag, ville man undtage simpel uagtsomhed for straf. Jeg ved ikke, om det er en forglemmelse, eller det er en angivelse af, hvor meget eller rettere sagt hvor lidt et løfte fra en socialdemokratisk regering og en socialdemokratisk gruppe er værd. Men i hvert fald, for at der ikke skal være nogen tvivl om det, stemmer vi også for dette forslag. Det er uanstændigt at straffe simpel uagtsomhed, efter at den socialdemokratiske gruppe og en socialdemokratisk regering har lovet, at det ville man ikke i fremtiden.

Arne Bjerregaard (KrF):

Kristeligt folkeparti beklager meget nok en gang, at denne regering hen over midten, som vi mange gange har peget på, hverken har formået at løse de nære problemer eller pege på langsigtede løsningsmuligheder. Og hvad værre er, eller i al fald lige så slemt, denne regering har ej heller formået at formidle noget som helst samarbejde i folketinget. Ethvert tilløb til samarbejde med andre partier strander øjensynlig altid på, at de to regeringspartier er mere optaget af at holde hinanden i skak end af at samarbejde om en konstruktiv politik. Det er meget beklageligt, eftersom denne regering, som den forrige taler også udtalte, blev lanceret som en historisk mulighed, en mulighed i dansk politik for at få rettet i al fald vores økonomi op. I stedet for at blive en positiv mulighed, noget positivt i dansk politik, blev det altså noget

negativt, idet vi i al fald ikke opfatter denne regering som havende mulighed for at fremme den politik, som er nødvendig i den givne situation.

Når vi ser på den fremlagte finanspolitiske stramning – for andet er det jo ikke, alt andet er jo, jeg havde nær sagt det rene gas, det kan vel passe godt nok ved denne lejlighed – viser det sig jo her ved anden behandling, at regeringen endnu ikke har kunnet rokke sig så meget som en tøddel fra det forlig, de to regeringspartier så møjsommeligt nåede frem til, uanset saglige argumenter imod de fremsatte forslag.

Kristeligt folkeparti var endda så venligt at lade mulighederne stå åbne for forhandlinger ved i betænkningen at anføre, at vi ikke ville tage stilling til de enkelte lovforslag før her ved anden behandling. Men regeringen har end ikke ønsket at forhandle om det mindste. Det er måske også tvivlsomt, om det havde ført til noget, for efter hvad man får refereret fra de to, som var med i forhandlingerne, var det ikke meget, regeringen kunne blive enig om at forhandle med dem om. Regeringspartierne siger noget andet, og så må vi jo stadig væk gisne om, hvem der har mest ret. Vi får jo sikkert ikke forelagt den forligsskitse, som var mellem partierne.

Men lad mig sige her som ved første behandling, at vi må modsætte os de forskellige energiafgifter, idet de stærkt stigende energipriser i sig selv er tilstrækkeligt incitament til, at folk nok skal spare mest muligt på energien. En afgift har derfor som allerede nævnt kun en finanspolitisk målsætning, og den rammer ensidigt hårdt de arbejdere i provinsen, der har langt til arbejde, og som ikke har nogen mulighed for at benytte de offentlige transportmidler, fordi der ikke findes nogen, eller fordi de ikke er tilstrækkeligt udbygget. Endelig må vi sige, at forslagene ligefrem opfordrer folk til at undlade at tage arbejde, hvis dette arbejde ikke er lige uden for deres dør, fordi det ikke vil kunne betale sig for mange. Jeg kan ikke just se, at det er den politik, vi skulle fremme.

Og hvad med alle disse mange pensionister, som bor i de ældre huse? For dem vil forslagene være en alvorlig økonomisk belastning, og derfor må jeg sige, at på grund af det klart asociale i disse forslag vil vi stemme for ethvert ændringsforslag, der